

સેતુ

શાંતિલાલ મોહનલાલ શાહ અશક્તાશ્રમ સોસાયટી

ત્રિમાસિક સંપર્ક પત્ર

વર્ષ : ૨૬

અંક : ૧૦૧

જુલાઈ - ૨૦૨૪

website : www.ashaktashram.org

સંપાદકો : ડૉ. નરેશભાઈ વેદ ★ શ્રી વિષ્ણુભાઈ સી. ગાંધી ★ શ્રીમતી ઉષા સી. શાહ

પ્રમુખ : શ્રી ચંદ્રવદન એસ. શાહ ★ માનદ્ મંત્રીઓ : શ્રી ગિરીશભાઈ આર. શાહ ★ શ્રી ઉદયભાઈ કે. શાહ

શાંતિલાલ એમ. શાહ અશક્તાશ્રમ સોસાયટી, પાણીની ટાંકી પાસે, ડાકોર-૩૮૮૨૨૫. ફોન : ૦૨૬૯૯-૨૪૪૨૧૮

જાત સાથે વાત

ઘણા લોકોના મનમાં એવો પ્રશ્ન ઊઠે છે કે સાંસારિક અને વ્યવસાયિક જીવન જીવતાં જીવતાં આધ્યાત્મિક જીવન જીવી શકાય ? જો એ રીતે જીવી શકાતું હોય તો એવું જીવન જીવવા શું કરવું જોઈએ ? સામાન્ય રીતે જાણકારો એનો ઉત્તર એવો આપે છે કે તમે તમારા રોજબરોજના બાહ્ય જીવન જીવવાની સાથે તમે તમારી અંદરના આંતરિક જીવનમાં જીવવાનું શરૂ કરો. ફરી પ્રશ્ન ઊઠે છે કે આ અંદરનું આંતરિક જીવન કેવી રીતે જીવાય ? એનો ઉત્તર છે, પોતાની અંદર ઉતરવાનું શરૂ કરો.

પણ આ અંદર ઉતરવું એટલે શું ? એવો પ્રશ્ન ઊઠે તો તેની પ્રક્રિયા સમજાવે. શરીરની ભીતર રહેલા આત્મા સુધી કઈ રીતે પહોંચવું ? શું એની કોઈ પ્રક્રિયા હોય ? હા. એ પ્રક્રિયાનો આરંભ થાય પોતાની જાત સાથે વાત કરવાનું શરૂ કરવાથી. જાત સાથે વાત કરવી એટલે પોતાને બુદ્ધને પ્રશ્નો પૂછવાં અને તેના જવાબો મેળવવા. આપણે બીજા લોકો સાથે તો ઘણી વાતો કરતા હોઈએ છીએ. પણ આપણી પોતાની સાથે વાત કરવાનો આપણને ખ્યાલ નથી. એવી ટેવ નથી. જાત સાથે વાત કરતાં એવા પ્રશ્નો કરવા જેથી આપણી વાણી અને વર્તનની ઉચિતતા અને સાર્થકતા વિશે જાણી શકાય. જિંદગીભર આપણે જે કર્યું, હજું કરતા રહીએ છીએ, એ બધું કેટલું યોગ્ય હતું, કેટલું અયોગ્ય હતું. આવા પ્રશ્નોત્તર કરતાં પ્રામાણિક રહેવું. આમ કરવાથી આપણે આત્મ નિરક્ષણ અને આત્મ પૃથક્કરણ કરી શકીશું. આમ કરતા આપણે આત્માની નિકટ પહોંચતા જઈશું. આટલી વાત ઉપરથી સમજાયું હશે કે આ પ્રક્રિયા આપણા આત્મગહવરના તળિયાનું અવલોકન કરવાની છે. આ પ્રક્રિયા આત્મમંથન (અર્નાઈંગ) અને સારકામ (ફિલીંગ)ની છે.

તે કેવા પ્રશ્નો આપણે આપણી જાતને કરવા જોઈએ ? નમૂના દાખલ થોડા પ્રશ્નોનો હું અહીં નિર્દેશ કરું છું.

૧. શું મેં આજે કે પછી મારા જીવનકાળમાં જે કાર્યો કર્યા, તે બરાબર હતા ? મેં કરવા જેવું શું કર્યું અને ન કરવા જેવું શું કર્યું ?
૨. શું મેં સ્વાર્થ અને મતલબીપણું છોડીને પરમાર્થ અને પરોપકારના કોઈ કાર્યો કર્યા છે ખરા ?
૩. શું મેં કોઈની વ્યથા અને પીડામાં હમદર્દ થઈને એના દુઃખદર્દ હળવા કરવા કોઈ પ્રયત્નો કર્યા છે ખરા ?
૪. મને ખબર છે કે મારા શ્વાસ, મન (બુંદ) અને જીભ ચારેય ઘણા ચંચળ છે. એની ચંચળતા પર નિયંત્રણ મેળવવા મેં શું કર્યું ?
૫. મને ખબર છે કે પશુપંખીની જેમ મારામાં પણ ખોરાક, નિદ્રા, ભય અને મૈથુનની વૃત્તિઓ છે. એવી પશુસહજ વૃત્તિઓ ઉપર મેં કાબુ મેળવ્યો છે ?
૬. શું મેં કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ, મદ અને મત્સર જેવા મનુષ્યના આંતરિક શત્રુઓ પર વિજય મેળવવા કાંઈ કર્યું છે ખરા ?
૭. શું મારામાં કુળ, ગોત્ર, વંશ, નામ, રૂપ અંગે જે આસક્તિ, અહંકાર અને અભિનિવેશ છે તેના પર કાબુ મેળવવા પ્રયત્નો કર્યા છે ખરા ?
૮. શું મેં મારા મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત અને અહંને ભ્રષ્ટ થતાં, બહેકી જતાં રોકવા કોઈ પ્રયત્નો કર્યા છે ખરા ? અને મને એમાં કેટલી સફળતા મળી છે ?
૯. શું મારા રાગ-દ્વેષ, લોભ, લાલચ, વાસના-કામના, તૃષ્ણા-લિપ્સાથી હું પરિચિત છું ? પ્રતિદિન એને ઓછા કરતાં જવા માટે મેં શું કર્યું ?
૧૦. હું જે કમો કરું છું તે નિરહંકાર, રહીને નિઃસ્વાર્થ ભાવે અને નિર્લેપ રહીને કરું છું ?
૧૧. મૃણ્મય (માટી)માંથી ચિન્મય (માધવ) બનવા, પામરમાંથી પરમ બનવા માટે મેં કોઈ સાધનાપંથે પ્રયાણ કર્યું છે ?

ડૉ. નરેશભાઈ વેદ

વૃદ્ધ વડીલો માટેનું નંદનવન એટલે અશક્તાશ્રમ

શાંતિલાલ મોહનલાલ શાહ અશક્તાશ્રમ ભગવાન રાજા રણછોડરાયના ધામ - ડાકોરમાં આવેલ એક અનોખું વૃદ્ધાશ્રમ છે. છેલ્લા ૪૧ વર્ષથી આવરિત સેવા આપતું આ અશક્તાશ્રમ વૃદ્ધ - વડીલોને તેમના અંતિમ સમય સુધી સાચવે છે.

અશક્તાશ્રમમાં જયારે વૃદ્ધ - વડીલો આશ્રમમાં દાખલ થવા માટે આવે છે ત્યારે અમે તેમનો ઔપચારિક ઈન્ટરવ્યૂ લઈએ છીએ. ઈન્ટરવ્યૂ લેવાનો હેતુ તેમની શારીરિક, માનસિક, મેડિકલ અને સામાજિક પરિસ્થિતિ જાણવાનો હોય છે. સાથે સાથે તેઓ આશ્રમના નિયમો પાળી શકશે કે નહિ તથા આશ્રમમાં તેમને કારણે કોઈ મુશ્કેલી ઉભી ના થાય તેનો ક્યાસ કાઢવાનો હોય છે.

તેમની સાથે વાતચિત દરમ્યાન અમારો એવો અનુભવ હોય છે કે દરેકને અલગ અલગ પ્રશ્નો હોય છે. કોઈને એકલતા સતાવતી હોય છે તો બીજાને તેમના કુટુંબીજનોના પ્રશ્નો હોય છે. કોઈકને આર્થિક મુશ્કેલી હોય તો બીજાને ઉંમરની સાથે શરીરની ઘરકામ કરવાની ક્ષમતા નથી હોતી. ટૂંકમાં તેમને જીવન જીવવું આકરું લાગે છે.

આશ્રમમાં રહેતા વૃદ્ધો માટે ફક્ત બે વખતનું જમણ, સવાર બપોરનો ચાહ-નાસ્તો અને રહેવાનું છાપરું પૂરતું નથી. અશક્તાશ્રમ આવા વ્યક્તિત્વ વાળા આશ્રમવાસીઓને સામાન્ય જીવન પ્રવાહમાં વાળવા હંમેશા પ્રત્યનશીલ હોય છે. અશક્તાશ્રમ, આશ્રમવાસીઓની શારીરિક, માનસિક અને સ્વાસ્થ્ય માટેની સુખાકારી માટે હંમેશા વિવિધ પ્રવૃત્તિઓ આશ્રમમાં યોજે છે.

સૌ પ્રથમ તો તેમને તેમનાથી થઈ શકે અને તેમને ગમતી પ્રવૃત્તિમાં વાળવા. પ્રવૃત્તિ વગરનું જીવન વ્યક્તિને અકારણ શારીરિક અને માનસિક માંદગીમાં ધકેલે છે. બીજું આશ્રમ વર્ષ દરમ્યાન અવનવા પ્રયોગો કરે છે. વર્ષ દરમ્યાન આવતા બધાજ પ્રસંગો, તેહવારો, પીકનીકનું આયોજન, ભજન સંધ્યા, શિબિર અને વિદ્વાન વક્તાઓને બોલાવે છે. આવા પ્રોગ્રામ બારેમાસ થતા હોય છે અને દરેક આશ્રમવાસીઓનું જીવન ભર્યું ભર્યું લાગે છે.

વડીલોને પ્રવૃત્તિમય રાખવા સાથે તેમની શારીરિક તંદુરસ્તી પણ જાળવવી પણ જરૂરી છે. અશક્તાશ્રમ તેને માટે આશ્રમમાં ડોક્ટર આવે છે અને ડિસ્પેન્સરી ચલાવે છે. ફિઝિયોથેરાપીના સાધનો વસાવ્યા છે અને ફિઝિયોથેરાપીસ્ટ ડોક્ટર પણ આવે છે. વડીલોને રોજબરોજની જોયતી દવાઓ માટે અપોલો હોસ્પિટલ સંચાલિત બિલિયન હાર્ટ બીટિંગ ફાઉન્ડેશનના સહયોગથી કોઈ પણ જાતનો ચાર્જ લીધા વગર આપવામાં આવે છે. આ ઉપરાંત આઈ કેમ્પ, મોતિયાના મફત ઓપરેશન, મેડિકલ કેમ્પ અને જરૂરિયાત વાળા આશ્રમવાસીને માંદગી વખતે નાણાકીય સહાય પણ આપવામાં આવે છે.

અશક્તાશ્રમમાં રહેતા વડીલો અશક્તાશ્રમ પરિવારના સભ્યો છે અને તેમની કોઈ પણ જરૂરિયાત હોય તો તેના પર પુરતું ધ્યાન આપી તેને યોગ્ય સગવડ કરી આપવી જોઈએ તેવું માને છે અને તેને અનુસરે છે. અશક્તાશ્રમ ફક્ત સિમેન્ટ કોન્ક્રેટનું મકાન નથી પણ એક ધબકતો પરિવાર છે ડૉ.

ડૉ. નરેશ રમણલાલ શાહ

અશક્તાશ્રમના આશ્રયે

વૃદ્ધોનું છત્ર અશક્તાશ્રમ

- ઉષા ચંદ્રવદન શાહ

અશક્તાશ્રમ એ છાપડું નથી. છત્ર છે. અશક્તાશ્રમ આ બધામાં એક નોખી ભાત પાડે છે. ફક્ત ખાઈ અને રહેવાની સગવડો આપતી સંસ્થા નથી. અશક્તાશ્રમ એક વિશાળ પરિવાર છે. ત્યાં 'મ્હોરા'માંથી 'આપણા'નો સુર નીકળે છે. સહ વીર્ય કરવા વહે ની ભાવના વહે છે. જે સંજોગો છે તેને આપણે બદલી શકતા નથી. પણ તેમાં આપણે આપણી જાતને સુખેથી કેમ સમાવી શકીએ તેવી ગુરુ ચાવી અહીં મળે છે. તેઓની શક્તિમાં વિશ્વાસ ટકી રહે તે માટે સૌની ક્ષમતા પ્રમાણે સેવાની તક આપવામાં આવે છે. એક પરિવારની હુંફ અને સેવા કરવાનો અભિગમ કેળવાય છે. તેઓની અસ્મિતા જળવાય છે.

ખાસ કરીને સઘન સારવાર કક્ષમાં રહેતા લોકોની કાળજી લાગણીસભર આશ્રમવાસી અને કર્મચારીઓનો નિષ્ઠાવાન પ્રયત્ન છે.

વારંવાર ઉજવાતા પર્વો જેવા કે ગણેશચતુર્થી, જન્માષ્ટમી, નવરાત્રી, દિવાળી, હોળી-ધૂળેટી વૃદ્ધો તેવી ઉજવણીમાં આનંદથી ઉભરાય છે. ઉજવતા પર્વોથી અંદર પડેલા રાગ-દ્વેષનો કચરો પણ થોડો થોડો બહાર ફેંકાય છે. વડીલો એકબીજાની સાથે લાગણીથી જોડાય છે. એકબીજાને સહકાર આપે છે. મંદિરમાં સાથે પ્રાર્થના કરે, જમવા સાથે બેસે, સાથે બેસીને વાતો કરે, ટી.વી. જુએ. આ બધું સાથે સાથે તેમને એકબીજા સાથે જોડી દે છે. એકલતાની છાયા અમારા વૃદ્ધો પાસે આવતી નથી. આ છે અશક્તાશ્રમની સાર્થકતા.

એક દાદાને તેમના પરિવારના વૃદ્ધ માતા, ભાઈ-ભાભી આશ્રમમાં મુકવા આવ્યા હતા. તેમના પરિવારના સભ્યે વાત કરી કે તમારે અહીં આશ્રમમાં રહેવાનું છે. તેમને ખબર જ ન હતી. હૃદયમાં આંચકો આવ્યો હશે. મોઢાના ભાવ બદલાયી ગયા પણ શું થાય ?

આ દાદાની ઉંમર ૬૦ થી ૬૫ વર્ષની અંદરની હતી. ચાલવાની તકલીફ ઘણી હતી. બાળપણ અને ઘડપણની અવસ્થા સરખી છે. બાળપણમાં ચાલતા શીખીએ ત્યારે પા...પા... પગલી ડગુમગુ ડગલા માંડતા ચાલતા શીખે. જ્યારે ઘડપણમાં પણ પગની તકલીફ થાય ત્યારે ધીમે ધીમે ડગલા-પગલાં માંડતા ચાલવું પડે છે. તેમ આ દાદા પણ ચાલતા હતા. એ દાદા આવ્યા ત્યારે શરુઆતમાં ગુમસુમ (સુનમુન) બેસી રહેતા. આશ્રમની વિશાળ પરિવારની ભાવના જોઈને પછી તેમને પણ આ પરિવારને મદદરૂપ થવાનું મન થયું. તેથી તે આશ્રમના રાધાકૃષ્ણ મંદિરમાં નાની મોટી સેવા જેવી કે ખુરશીઓ ગોઠવવી, પાથરણા પાથરવા વગેરે સેવા કરતા હતા.

આમ કરતાં કરતાં તેઓ એક વિશાળ પરિવારના સભ્ય બની ગયા અને તેમનું પોતાનું દુઃખ ભૂલી ગયા પોતાને ચાલવાની તકલીફ તેથી બેઠા બેઠા કંઈક કરી શકે તેવું કામ તેમને સ્વીકાર્યું.

આશ્રમમાં એક બનાવ એવો બન્યો હતો કે એક દાદા કઢ્યા વગર આશ્રમના દરવાજાની બહાર નીકળી ગયા હતા. તેમની માનસિક પરિસ્થિતિ થડી સારી ન હતી. તે દિવસે આખો દિવસ તેમને શોધવામાં ગયો. આશ્રમના બધા જ આશ્રમવાસી, કર્મચારી, સંસ્થાના પ્રમુખ શ્રી ચંદ્રવદનભાઈ અને ટ્રસ્ટીશ્રી ઉષાબેન પણ ચિંતામાં આવી ગયા. છેક સાંજે પાંચ વાગે એ દાદા મળ્યા. સવારથી સાંજ સુધીમાં તેમને કંઈ ખાધું ન હતું. શાંતિથી તેમને આશ્રમમાં લાવ્યા. લીંબુનું શરબત પાચું. શાંતિથી બેસાડી સાંત્વના આપી, તે દાદા મળ્યા એટલે સૌએ રાહતનો શ્વાસ લીધો પરંતુ....

ફરીવાર આવો બનાવ ન બને તે માટે એક રજીસ્ટર બનાવ્યું. જેમાં જે વૃદ્ધોને બહાર જવું હોય તેમને પોતાનું નામ અને સમય સહી કરીને જવાનું અને એ રજીસ્ટરમાં પણ નોંધ કરવાનું અને ધ્યાન રાખવાનું પણ જરૂરી બન્યું. એ બેઠાબેઠાનું કામ જે દાદાથી ચલાવું ન હતું તેમણે હાથમાં લીધું-બહાર વૃદ્ધો જાય ત્યારે સમયની નોંધ રાખે. બહારથી આવતી વ્યક્તિઓને સારી રીતે જવાબ આપો.... પરંતુ....

એક દિવસ તેઓ ઓચિંતા એકાએક બિમાર પડી ગયા. સખત તાવ આવ્યો. પરિવારના બા-દાદાઓએ ઠંડાપાણીના સતત પોતા મૂકવાનું તેમજ તેમની સેવામાં જોડાઈ ગયા. ડૉક્ટરને બોલાવ્યા. દવાખાનામાં દાખલ કરવાનું સૂચન કર્યું. ઘરે તેમના કુટુંબીજનોને જાણ કરવામાં આવી. ત્યારે ઘરમાં વૃદ્ધમાતા અને ભાભી એકલાં !

આશ્રમમાંથી બે વૃદ્ધ દાદાઓ એમ્બ્યુલન્સમાં તેના ઘરે મુકવા ગયા. આ છે આશ્રમની આત્મિયતા અને હુંફ. સેવાનો અભિગમ. વૃદ્ધોના સુખદુઃખની લાગણીઓને સમજવામાં આવે છે. વિવિધ પ્રયોગો, પ્રવૃત્તિઓ અને ઉત્સવોથી શારિરીક અને માનસિક રીતે સ્વસ્થ, આનંદ-ઉત્સાહથી રહે છે. પોતાના વૃદ્ધત્વની ગરીમા જળવાય છે.

મુંબઈથી એક કપલ આવ્યું. પતિ-પત્ની બંને જણા દાન આપવાના વિચારથી અહીં આશ્રમમાં આવ્યા હતા. આશ્રમના પ્રમુખશ્રી ચંદ્રવદનભાઈને મળ્યા. વાતો કરી. ૧૫ વર્ષ પછી અશક્તાશ્રમમાં ઘણા ફેરફાર થયા છે તેથી તેઓ આશ્રમમાં બધે ફર્યા. ફરતાં ફરતાં સઘન સારવાર કક્ષમાં આવ્યા ત્યારે તેમના હૃદયને હલાવી નાખે તેવું દૃશ્ય જોયું. એક "બા" જીવનના અંતના દિવસોમાં જીવતા હતાં. સઘન સારવારમાં ચોવીસ કલાક રહેતા કર્મચારી બહેન આ બાના મોંમાં ધીરે ધીરે પાણી રેડતાં હતાં. તે બા સંતોષના ઘૂંટડા પીતાં હતાં. આવેલ દંપતિએ આ દૃશ્ય જોઈને ગદ્ગદ થઈ ગયા. ચંદ્રવદનભાઈ પાસે આવીને વાત કરી. અમે રૂપિયા પચાસ હજાર આપવા આવ્યા હતા પરંતુ અહીં વૃદ્ધોના જીવનમાં અંતિમ સમય સુધી ખૂબ જ સારી રીતે કાળજીપૂર્વક સેવા થાય છે. આખું કરૂણ દ્રશ્ય જોઈને અમારું હૃદય હલી ગયું (હચમચી ગયું.) પચાસ હજારને બદલે એક લાખ આપવા નિર્ણય કર્યો છે.

એક 'બા'નો દિકરો ચૌદ વરસથી દુબઈમાં રહેતો હતો. ઘરે બા એકલા રહેતા હતા. અવાર નવાર ખબર અંતર પૂછવાની વાતો થતી હોય પણ ઘણા વરસ બાદ દિકરાનો એવો ફોન આવ્યો કે 'મા' અમે દુબઈથી તમારી પાસે રહેવા આવી જવાના છીએ. એ વાત સાંભળી દિકરા માટે વિચારવા લાગ્યા. મારા દિકરા માટે શું શું બનાવી રાખું ? દિકરો ને વહુ પ્લેનમાંથી ઉતરતા જોયાં. 'માં'નું હૃદય ગદ્ગદ થઈ ગયું અને આંખો ભીની થઈ ગઈ. હરખના આંસુ ટપકવા લાગ્યા. થોડા વખત સાથે રહ્યા. ધીમે ધીમે સાથે રહેવાનું વાતાવરણ બદલાતું હતું. એક દિવસ દિકરો માંને કહે છે 'મા' આ રૂમ નાની પડે છે. અમને રહેવાનું બરાબર ફાવતું નથી. થોડા વખત તમે આશ્રમમાં રહો. ઘરની વ્યવસ્થા થશે ત્યારે તમને લઈ જઈશું. જોઓ વિધિની વક્તા ! માણસ ધારે કંઈ અને જીવનમાં બને કંઈ. એકાએક જીવનમાં ભૂંડપ આવી જાય. વિશ્વાસ, શ્રદ્ધાના સ્વપ્નાઓ, આશાઓની ઉર્મિઓ વાવાઝોડાંની જેમ ભસ્મીભૂત બની જાય છે. માનું હૃદય વ્યથિત બની જાય. તેમની આંતરડી કકળતી હોય એ ભગવાન જ જાણે. કિનારે આવેલું વહાણ ડૂબી ગયું. આ પરિસ્થિતિમાંથી બચવું હોય તો થોડાક મનથી સજજ બનવું જ પડશે. હું બીજાને શું મદદરૂપ બની શકું. આશ્રમમાં થતી વિવિધ પ્રવૃત્તિઓમાં જોડાઈ જવું.

સંસ્થા સમાચાર

- કે. બી. શાહ

૩-૪-૨૦૨૪ ચાલો પ્રેમવતી ઉપહારગૃહ

વડીલશ્રી ચંદ્રવદનકાકાને સુશ્રી ઉષાબેન કંઈ ને કંઈ નવું આશ્રમવાસી વૃદ્ધોના હિતમાં/હિતમાં/આનંદમાં વિચારે અમલ પણ થયો. ડાકોર મુકામે સ્વામીનારાયણ બીએપીએસ દ્વારા એક નવું ઉપહારગૃહ બનાવ્યું છે. કાકાએ તેની આ વ્યવસ્થા અને સ્વાદિષ્ટ વ્યાજબીભાવનું વિવિધ ભોજન બાબતે સાંભળ્યું અને સંકલ્પ કર્યો એક સાહસનો. શટલરીક્ષા દ્વારા સૌને સ્થળ ઉપર લાવવામાં આવ્યા. ભોજન હોય તે પહેલા ભજન તો હોય જ. સ્વજન મંડળના ભજનીકોએ સુંદર ભજન ગાયા-ગવડાવ્યા. ડૉ. હરેન્દ્રભાઈ ભટ્ટ ખાસ પધાર્યા. સૌનું સ્વાગત કર્યું. પોતાની ખુશી વ્યક્ત કરી. જેને જે ખાવું હોય તે ખાવ, જ્યાં વહીવટ, સ્વામિનારાયણ સંતોનો હોય ત્યાં કંઈ જ પૂછવાનું રહેતું નથી. સ્વાદિષ્ટ-સાત્ત્વિક ભોજન પિત્ત્વ, મંચુરીયન, ઢોંસા, ખીચડી કઢી. જેને જે ખાવું હોય તે ભરપેટ ખાવ, સૌએ ભોજનનો ખૂબ જ આનંદ લૂંટ્યો. એક સ્થાનિક નાનો પ્રવાસ થઈ ગયો.

રામ નવમી

તા. ૧૭-૪-૨૦૨૪ના રોજ મર્યાદા પુરુષોત્તમ રામનો પ્રાગટ્ય દિન. રાધા-કૃષ્ણને સીતારામમાં તબદિલ કરાવી દીધા. સુંદર વસ્ત્રો પરિધાન કરાવવામાં આવ્યા. રામજીને લગતાં ભજનો, સમયસર બપોરે ૧૨ કલાકે રામજન્મ આરતી, પ્રસાદ પંચાજીરી, અયોધ્યાનો આનંદલૂંટાવ્યો. શેરડીનો રસનું ખાસ આયોજન કરવામાં આવ્યું.

દાન-દાન

તા. ૧૮-૪-૨૦૨૪ ગામડામાં તા. ૧૮-૪-૨૦૨૪ ડાકોરના લાભાર્થીઓને સ્વમાનભેર આમંત્રીત કરી લાભાર્થીઓને તકલીફ ન પડે તેવી વિતરણ વ્યવસ્થા કરવામાં આવી. બાજરી, ચોખા, મોરસ, ચા, તેલ, મરચું, હળદર, સાબુ, રૂા. ૧૦ તો બરાજ. કુલ ૧૧૫૦ લાભાર્થીઓએ લાભ લીધો. નવા એકસો ઓળખપત્ર જટ્ટરિયાતમંદ વિધવા બહેનો માટે ઈશ્યુ કરવામાં આવ્યા. જેમણે પહેલી વખત કીટનો લાભ લઈ આનંદ અને સંતોષ વ્યક્ત કર્યો. કે.બી. શાહ, મહેન્દ્રભાઈ ડી. વાળાની શ્રુપની મહેનતની અચૂક નોંધ લેવી પડે. આ પ્રસંગે સમય બચાવવા એક નાનો પ્રયોગ કર્યો. ફક્ત પ્રાર્થના કરી, અનાજ કીટ વિતરણ તુરંત શરૂ કરી દીધું. સખત ગરમી તો હતી જ. ત્યા પ્રથમ દિવસે ગામડાંના લાભાર્થીઓની સંખ્યા પણ વધુ હોય છે. બંને દિવસે સમયસર કામ પૂર્ણ થઈ ગયું. તેનો આનંદ-સંતોષ ટ્રસ્ટીગણને હતો.

૨૧-૪-૨૦૨૪

પ્રમુખશ્રી ચંદ્રકાંતભાઈના માતૃશ્રી સ્વ. કમળાબાની પૂન્યતિથિ હતી. જનનીની જોડ સખી નહી જડે રે લોલ કવિ બોટાદકરની આ ઉત્તમ રચનાને કેન્દ્રમાં રાખી મંડળના મિત્રો સ્વજનમંડળના ભજનીકોએ ભાવવાહી માતૃભક્તિ ગીતો રજૂ કર્યા. શ્રી રાજુભટ્ટ સુશ્રી નલીનીબેન ભટ્ટ, દંપતિની મેરેજ એનીવર્સરી હોઈ થોડા હાસ્યરસપૂર્ણ ગીતો રજૂ કરી વાતાવરણ ગમગીનીમાંથી આનંદ ઉલ્લાસમાં તબદિલ કરાવ્યું. શ્રી ચંદ્રવદનભાઈએ અશ્રુભીની આંખોએ પ્રતિભાવ આપ્યો. સૌનો હૃદયથી આભાર માન્યો. ઉત્સાહી નવા સ્વજનશ્રી દિલીપભાઈએ. શાહ એગ્રોવાળાની પૌત્રીએ ગણપતિ પ્રાર્થના ઉપર નૃત્ય-ડાન્સ કર્યો. ચંદ્રવદનકાકાએ તેની કલાને ઠિરદાવી યોગ્ય પુરસ્કાર પણ આપ્યો.

૨૪-૪-૨૦૨૪

આશ્રમ ફક્ત વડીલોનો જ નથી. અબાલ વૃદ્ધ સૌનો છે. તેને જા હેઠળ શ્રી ચંદ્રવદનકાકાનું દિલ, ભૂલકા જે દેશનું ભવિષ્ય છે તે તરફ વધુ ઢળવા માંડ્યું છે. આશ્રમ સામેની ચાલીઓ જ્યાં મધ્યમવર્ગ કે ગરીબ વર્ગના બાળકો રહે છે તેમને પ્રોત્સાહિત કરવા આશ્રમના આંગણે બોલાવ્યા શ્રી દિલીપભાઈએ શાહ આ કાર્યક્રમના ખાસ કો ઓર્ડિનેટર છે. ભાઈશ્રી પૂનિત સાથે હોય છે જ. ૬૫ જેટલા નાના મોટા બાળકો નાચતા કૂદતા પધાર્યા. સૌએ પોત પોતાની કૃતિઓ રજૂ કરી. તેમની ટેલેન્ટ બતાવી અને બાળકોને તેમને અનુકુળ આઈટમોની કીટ આપવામાં આવી. સૌને નાસ્તા કરાવ્યા. અજય ગાર્ડનમાં સૌ વૃદ્ધો-સ્વજનોની હાજરી નોંધનીય રહી. વૃદ્ધો બાળકોમાં પોતાના પૌત્ર-પૌત્રીઓને જોઈ મનોમન આનંદ-સંતોષ અને આત્મિયતા અનુભવે તે મુખ્ય આશય સમગ્ર કાર્યક્રમના હાર્દમાં રહ્યો.

૮-૫-૨૦૨૪

શ્રી ચંદ્રવદનકાકા અને સુશ્રી ઉષાબાની મેરેજ એનીવર્સરી ખાસ પ્રેમવતી સુધી ન આવી શક્યા હોય તે વૃદ્ધોને અને સૌ આશ્રમવાસીઓ ટ્રસ્ટીગણ સ્વજનોને પ્રેમવતીના વિવિધ પ્રકારના રસના ભોજનનો આસ્વાદ કરાવવાનો જ મુખ્ય શુભ

અને શુદ્ધ ભાવ કે.બી. શાહના આગ્રહને કારણે જ મેરેજ એનીવર્સરીનો દિવસ નક્કી થયો. સવારથી જ આશ્રમશ્રુપ (મોબાઈલ)માં શુભેચ્છાઓ સતત પાઠવવામાં આવી. સ્થાનિક સ્નેહીજનોએ પણ પુષ્પગુચ્છોથી સારસ યુગલને વધાવ્યા. આશ્રમવાસીઓની લાગણી તો સહજ હોય જ. સારસ યુગલે કેક પણ કાપી. લગ્નગીતો, પ્રેમગીતો, આનંદગીતોની રમઝટ ચાલતી રહી. કાકાએ પણ આટલી મઝા ક્યારેય નથી આવી તેવું જાહેરમાં સ્વીકારી અને હૃદયથી આભાર માન્યો.

૧૫-૫-૨૦૨૪

મુંબઈથી ટ્રસ્ટીશ્રી ઉત્પલભાઈ શ્રી મિત્તલભાઈ સપરિવાર પધાર્યા હતા. અજયગાર્ડનમાં અંતાક્ષરીની ઝડીઓ વરસાવના પછી સૌન ઢોંસા સંભારનો આસ્વાદ કરાવ્યો.

૨૦-૫-૨૦૨૪

સ્વજન કેબી શાહની મેરેજ એનીવર્સરી. રાધા-કૃષ્ણની આરતી પછી સંગીતપુરશી (સત્સંગ હોલમાં) સુશ્રી શોભનાબેન જયવદન ત્રાલસાવાળાનો પણ જન્મદિન હતો. સ્વજન અનિલપ્રભુના ધર્મપત્ની શોભનાબેનનો પણ જન્મદિન હતો. સૌને આઈસ્ક્રીમથી આનંદીત કર્યા. આશ્રમ એક યા બીજા કારણો શોધી કાઢી ધબકતો રહે છે. તે આશ્રમના ટ્રસ્ટીગણની પણ વિશિષ્ટતા છે. શ્રી ચંદ્રવદનકાકા અને સુશ્રી ઉષાબેનની આશ્રમમાં સતત હાજરીથી વાતાવરણ પણ આનંદ-ઉલ્લાસપૂર્ણ રહે છે. કાકા હંમેશા સૌને કંઈક નવું લાવો, કંઈક નવું કરીએની માંગણી કરે છે. ખર્ચ માટે તો કશું વિચારવાનું જ ન હોય.

આશ્રમ સામે રહેતા બાળકોને તથા ડાકોર ગામ નજીકના રણછોડપુરા ગામના બાળકોને બોલાવી ત્યાં સામેથી જઈને ભાઈશ્રી પૂનિત તથા ઉત્સાહી સ્વજનશ્રી દિલીપભાઈએ. શાહે બાળકોને લગતી કીટ તથા અલ્પાહાર કરાવી ખુશ કર્યા. નિયમિત રીતે થતી ભજન સંધ્યા દર વખતે નવા વિષયો લઈને થાય છે. તા. ૪-૬-૨૪. શ્રી ચંદ્રવદનભાઈને એક્ઝીટપોલના સમાચાર જોઈ ખૂબ જ આનંદ હતો. તેથી સાંજે પોતાનો આનંદ વ્યક્ત કરવા અજયગાર્ડનમાં આશ્રમવાસીઓ સ્વજનો કર્મચારીગણને ભેગા કરી સ્નેહમિલન કાર્યક્રમ ઉભો કર્યો. લોકસભાના અકલ્પ્ય પરિણામ જોતાં તેઓનો મૂડ બિલકુલ આઉટ થઈ ગયો.

છતાં સૌએ પરિણામને હકારાત્મક રીતે લીધું. રાજકારણમાં કોઈ મિત્ર નથી કોઈ દુશ્મન નથી.

ભાઈશ્રી પૂનિતનો અને પિન્કીના જન્મદિન ધામધૂમથી ઉજવાયા. બન્નેએ આશ્રમનું અને વ્યક્તિગત શ્રી ચંદ્રવદનભાઈ સુશ્રી ઉષાબેનના અનેક ઋણ યાદ કર્યા. દરેક સફળ પુરુષ પાછળ એક સ્ત્રી (પત્નિ) હોય છે અને દરેક સ્ત્રી પાછળ પુરુષ (પતિ)ની હંમેશા ભૂમિકા રહે છે તે ભાવ વ્યક્ત કર્યો.

વિચરતી જાતિ સમુદાય સમર્થન મંચના સુશ્રી મિત્તલબેન વૃદ્ધોના તથા તળાવોના અદ્ભૂત કામ કરી રહ્યા છે. નારીશક્તિનું શ્રેષ્ઠ ઉદાહરણ એવા સુશ્રી મિત્તલબેન ડાકોર આશ્રમના આંગણે પધાર્યા. પોતાના અનેક જાત અનુભવોની વાતો ઉદાહરણ સહિત કરી. શ્રી ચંદ્રવદનભાઈ સુશ્રી ઉષાબેન ટ્રસ્ટીશ્રી ઉત્પલભાઈ શ્રી માલવભાઈ સ્વજનોશ્રી કેબીશાહ, શ્રી દિલીપભાઈએ. શાહ, શ્રી મહેન્દ્ર ડી.વાળા, તથા શ્રી મુકુંદભાઈ શ્રોફ શ્રી ઘનશ્યામભાઈ પટેલ સૌએ પરસ્પર વિચારવિમર્શ કરી ડાકોર શ્રીનસીટી અને મુક્તિધામ (સ્મશાન)ના પ્રશ્નોની સ્થળ પર વિચારણા કરી. સુશ્રી મિત્તલબેને ગામના તળાવ ખોદાવવાની પ્રવૃત્તિને ભીષ્મપિતામહના શબ્દોમાં એક અશ્વમેધ યજ્ઞના પૂણ્યની વાત કહી. આમ પણ વર્ષોથી શ્રી ચંદ્રવદનભાઈ સુશ્રી મિત્તલબેનની પ્રવૃત્તિઓથી પ્રભાવિત થઈને તેમને વિશાળ હાથે ને વિશાળ હૃદયે આર્થિક મદદ પહોંચાડે છે તેનો સુપરિચિત છે. હવે તો ડાકોરવાસી જ થઈ ગયા હોઈ હું બહાર આટલું મોટું કામ કરતો કરાવતો હોઉં ને મારા ડાકોરમાં કેમ ન કરું કરાવું એ જ ભાવના વ્યક્ત કરતા રહી સૌ સ્વજનો/ટ્રસ્ટીગણને આમંત્રિત કરતા રહી નવા વિચારો પોતાના અને સામી વ્યક્તિઓના પણ માંગતા રહી તે દિશામાં પરિણામ લક્ષી કામ કરવા કરાવવા તત્પરતા બતાવે છે. જેને કારણે અનેક નાના-મોટા સેવાકાર્યા થઈ રહ્યા છે. ડાકોરના શ્રમજીવીઓ જે ઉઘાડા માથે ઉનાળાની કાળઝાળ ગરમીમાં ફરતા હોય તેને માથાની ટોપીઓનું વિતરણ કર્યું. છોડમાં રણછોડ શ્રુપના કામ જોઈ પૂનિત લાવ મારી ચેકબુક એક વધુ ચેક લખી દઉં ને લખી દે. ફક્ત ને ફક્ત એક જ રટણ. કંઈક સમાજ ઉપયોગી કરી દ્યો.

સાધના, સાધ્ય અને સાધન

પોતાનું અસ્તિત્વ કોઈ અલૌકિક સત્તાના આધારે ટકેલું છે તેવું જ્ઞાને હોવું એક પ્રકારની આધ્યાત્મિકતા કહી શકાય. એ અદૃશ્ય સત્તા જે બધું જ કરી રહી છે છતાં દેખાતી નથી તેમાં વિશ્વાસ કે શ્રદ્ધા રાખવી તેનું નામ જ આસ્તિકતા છે. તે સત્તાને માનવું જ નહીં અને હું જ બધું કરી રહ્યો છું. આમાં બીજા કોઈનું મહત્વ કે સ્થાન નથી તેવું માનનારને આપણે જરૂર નાસ્તિકનું બિરૂદ આપી શકીએ.

નાસ્તિક જીવનમાં લગભગ બધું જ હાંસલ કરી લે છે. કદાચ તેમના પ્રારબ્ધના જોરે તેમની આ લબ્ધિઓ શક્ય બની હોય છે. સંસારમાં તે અહમ્ રાખીને અહીં તહીં વટ મારતો ફરતો રહે, પોતાની લબ્ધિઓને હોય એના કરતા પણ વધુ બતાવીને એના આધારે પ્રભાવ પાડતો સૌને આકર્ષે છે. આવી વ્યક્તિ બહારથી ઘણી સુખી લાગતી હોય છે પણ અંદરથી તે અશાંત હોય છે. શાંતિની પ્રાપ્તિ તેને થતી નથી કારણ કે તેનું લક્ષ્ય ભૌતિક પ્રાપ્તિ તરફનું હોય છે. શાંતિ માટે ઊંડો ઊંડો એને ઝંખના તો હોય જ છે. પોતે શાંત છે એવું બતાવવાનો તે ડોળ કરે છે. આવા ડોળને દંભ કહેવાય. દંભને કદી શાંતિ મળતી નથી કારણ કે તેનું ધ્યાન દેખાડો કરવામાં રહેલું હોય છે. આ દંભ એ મનુષ્યના અંતઃકરણમાં રહેલો મોટો દોષ છે. જે ઝેરી સાપ કરતા પણ વધુ ખતરનાક છે. આ સાપ તેને અંદરથી ડંખ મારીને પરેશાન કરે છે અને શાંતિથી તેને યોજનો દૂર રાખે છે. આવા દંભી લોકો જાતે રહીને પોતાની જાતને છેતરતા હોય છે. બીજાને છેતરવું સહેલું છે પણ પોતાની જાતને છેતરવાથી અટકાવવી અઘરું અને દોહધલું છે.

આમ પ્રારબ્ધ વશ મળતા દુઃખ કરતા પોતાની જાતે ઉભું કરેલું દુઃખ જીવનમાં ખતરનાક પરિણામ લાવે છે. ક્યારેક આ વાતનો ભાંડો ફૂટ્યા વગર રહેશે નહીં. દંભ સંપત્તિનો હોય, જ્ઞાનનો હોય, આવડતનો હોય કે સત્તાના મદનો હોય એક દિવસ બોમ્બની જેમ ફૂટીને જ રહેશે જે આવા દંભીના જીવનને ખેદાન મેદાન કરી મુકશે.

વયસ્ક વડીલોએ આ અંતકરણમાં ઉછરી રહેલા દંભને જાણી લેવાની અને વેળાસર તેનાથી મુક્ત થવાની જરૂર છે. એમ કરતા જીવનમાં હળવાશનો અનુભવ થશે. હળવાશ અનુભવવી એ જીવનનું લક્ષ્ય છે જે દંભનો આંચળો દૂર કર્યા વગર પ્રાપ્ત નહીં થાય તે નિશ્ચિત છે. આવા દંભથી છૂટકારો મેળવવા માટે આસ્તિકતા કેળવવી એ પહેલું પગથિયું છે. ત્યારબાદ આસ્તિકતા ટકી રહે તે માટે ભક્તિરૂપી સાધનની જરૂર છે. આ સાધન થકી વ્યક્તિ કોઈ રીતે સમાજમાં કે કુટુંબમાં ક્યારેય નીચી પડી જતી નથી બલકે તેમાં તો તેનું ગૌરવ દિવસે દિવસે વધતું જાય છે. આ સાધન પકડી રાખી સતત સાધના કરતા રહેવાની જરૂર છે. આસ્તિકતા (સાધન) અને સાધના, આ બંને પરમાત્મા પ્રાપ્તિના લક્ષ્ય (સાધ્ય) માટે છે એ ભૂલવું નહીં. આ સાધન અને સાધના બરાબર હશે તો લક્ષ્ય (સાધ્ય) પ્રાપ્ત કરવું બહુ દૂર નથી. ગહન આસ્તિકતા અનેક દોષોમાંથી મુક્તિ અપાવે છે તેથી આસ્તિકતા કેળવવી અગત્યની છે. અશક્તાશ્રમમાં રહેતા વડીલો માટે તમામ જરૂરી સગવડોની વચ્ચે રહીને જીવનના

આ લક્ષ્યને (સાધ્યને) પામવાનો સંકલ્પ કરી નિર્ધાર કરવો સહેલો છે. આપ સૌ આ માટે સંકલ્પબદ્ધ થાઓ એવી અભ્યર્થના સહ સૌને વંદન કરું છું.

મનન મોતી

- જે બીજાની વેદનાને સમજે છે, જે બીજાની પીડાને સમજે છે એ સાચો ધાર્મિક.
- કોઈને હરાવી દેવા ખૂબ જ સહેલા છે પરંતુ કોઈને હૃદયથી જીતવા ખૂબ મુશ્કેલ કાર્ય છે.
- દરેકે પોતાનું અપમાન સહન કરી લેવાની કળા હસ્તગત કરી લેવી જોઈએ.
- જો તમારી જાતને દુર્બળ માનશો તો તમે દુર્બળ બનશો અને જો તમારી જાતને સબળ માનશો તો સબળ બનશો.
- ઓછામાં ઓછી જરૂરિયાતથી જીવવાની ટેવ પાડો.
- તમે ઊંડાણથી જેની પાસે અપેક્ષા રાખો છો તે બધાની પણ અપેક્ષા હોય છે તે વાત ધ્યાનમાં રાખી અન્ય સાથે વર્તન કરવાથી જીવવાની મજા આવશે.

અશક્તાશ્રમમાં ૭ દિવસ રહેવા અને અનુભવ લેવા માટેની સગવડ (EXPERIMENTAL LIVING - 2)

આથી જણાવતા આનંદ થાય છે કે અશક્તાશ્રમમાં થોડા સમય માટે રહેવા ઈચ્છુક વડીલોને માટે અશક્તાશ્રમે એક નવી સુવિધા ઉભી કરી છે જે વડીલો અત્યારે અશક્તાશ્રમમાં રહેતા નથી પરંતુ તેમને થોડા દિવસો માટે આશ્રમમાં રહેવું હોય અને અશક્તાશ્રમની ગતિવિધિથી માહિતગાર થવું હોય તો અશક્તાશ્રમ નીચે જણાવેલ દિવસોમાં રહેવાની સગવડ કરી છે.

તા. ૧૪-૮-૨૦૨૪ ને બુધવારથી તા. ૨૦-૮-૨૦૨૪ મંગળવાર સુધી (૭ દિવસ)

રજીસ્ટ્રેશન ચાર્જ : ૭ દિવસના રૂ. ૧૦૦૦/- (એક હજાર પૂરા)

આશ્રમવાસીઓને જે કોઈ સગવડ મળે છે તે બધી જ સગવડ આવનાર વડીલોને મળી રહેશે. જેવી કે

૧. સવારના ચ્હા અને નાસ્તો, સવારનું જમણ, બપોરની ચ્હા અને રાતનું જમણ
૨. આ ઉપરાંત અશક્તાશ્રમમાં જે પ્રવૃત્તિઓ ચાલે છે તેમાં તેઓ ભાગ લઈ શકશે.

જે ભાઈઓને અને બહેનો આ સગવડનો લાભ લેવો હોય તેમણે અશક્તાશ્રમના મેનેજર શ્રી પૂનિતભાઈ ખંભોળજીનો નીચે જણાવેલ મોબાઈલ નંબર ઉપર તા. ૧૦-૮-૨૦૨૪ સુધીમાં સંપર્ક કરવો.

પૂનિતભાઈ મો. ૯૮૯૮૮૦૨૨૦૪૩

Book Packet - Printed Book

પ્રતિ શ્રી

પ્રેષક :

ડૉ. નરેશ આર. શાહ (ડ્રસ્ટી)

શાંતિલાલ મોહનલાલ શાહ અશક્તાશ્રમ સોસાયટી

૨૦૩, સંકલ્પ સ્કેવર-૨, બીજોમાળ, જલારામ રેલ્વે કોસીંગ અને કલગી કોસ રોડ પાસે,

ડૉ. સુમન શાહ ઓર્થોપેડીક હોસ્પિટલ સામે, એલીસબ્રીજ, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૦૬. (INDIA) M. 9824030858